

**UPRAVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE**
Oddelek v NOVI GORICI
Rejčeva ulica 7
5000 NOVA GORICA

U 508/2006-22

S O D B A

V I M E N U L J U D S T V A

Upravno sodišče Republike Slovenije, Oddelek v Novi Gorici je v senatu pod predsedstvom višjega sodnika svetnika Igorja Lučovnika, ob sodelovanju višje sodnice svetnice Nevenke Zajc in višjega sodnika svetnika Andreja Orla kot članov senata ter pravosodne svetnice Line Marine Nagy kot zapisnikarice, v upravnem sporu, ki ga je sprožila tožeča stranka [REDACTED], Ilirska Bistrica, ki ga zastopa odvetnik Tomaž Petrovič, Tomšičeva 3, Ljubljana, proti toženi stranki Ministrstvu za okolje in prostor Republike Slovenije, Ljubljana, Dunajska cesta 48, zaradi okoljevarstvenega soglasja, o tožbi tožeče stranke proti odločbi tožene stranke številka 35402-2/2006 z dne 10.10.2006, na nejavni seji dne 20.10.2008

o d l o č i l o :

Tožba se zavrne.

O b r a z l o ž i t e v :

Tožena stranka je z izpodbijano odločbo zavrnila tožnikovo pritožbo zoper odločbo Agencije Republike Slovenije za okolje, šifra 35402-114/2004-187 z dne 26.6.2006. V obrazložitvi navaja, da je upravni organ prve stopnje z izpodbijano odločbo v izreku pod točko I. 1. Elektro Primorski d.d., Erjavčeva 22, Nova Gorica, dal okoljevarstveno soglasje za postavitve 33 vetrnih turbin vetrne elektrarne tam navedenih števil, za postavitve kablovoda in gradnjo povezovalnih cest med 33 vetrnimi turbinami, od vetrne turbine s številko 7 do vetrne turbine s številko 47 kot izhaja iz prejšnje alineje, in za postavitve kablovoda od vetrne turbine s številko 29 do RTP Volovja reber na tam navedenih zemljiščih v k.o. Knežak, k.o. Koritnice, k.o. Šembije, k.o. Trnovo, k.o. Ilirska Bistrica, k.o. Vrbovo in k.o. Jablanica. Pod točko I. 2. izreka izpodbijane odločbe je Elektro Primorski d.d. dal okoljevarstveno soglasje za postavitve 110 kV povezovalnega daljnovoda od RTP Ilirska Bistrica do RTP Volovja reber s 43 tam navedenimi stojnimi mesti na v izpodbijani odločbi navedenih zemljiščih v k.o. Dobropolje, k.o. Zarečje, k.o. Topolc, k.o. Trnovo in k.o. Šembije. Pod točko I. 3 izreka izpodbijane odločbe je Elektro Primorski d.d. dal okoljevarstveno soglasje za postavitve RTP Volovja reber na zemljišču s parcelnima številkami 1696/8 in 1696/9 obe k.o. Trnovo. Upravni organ prve stopnje je pod točko I. 4. in 5. izreka izpodbijane določbe za posege v točkah od I. 1 do I. 3. določil še tam navedene pogoje in ukrepe. Upravni organ prve stopnje je nadalje pod točko II. 1. izreka izpodbijane odločbe zavrnil zahtevo Elektro Primorske d.d. za izdajo okoljevarstvenega soglasja za postavitve vetrnih turbin vetrne elektrarne, v zahtevku evidentiranih s številkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, 20, 21, 22 in 23 na v tej točki navedenih zemljiščih v k.o. Knežak, k.o.

Koritnice, k.o. Šembije, ter za postavitev kablovoda in povezovalnih cest med vetrnimi turbinami, v zahtevku evidentiranimi s številkami 1, 2, 3, 4, 5, 6, in 7, na v tej točki navedenih zemljiščih v k.o. Knežak. Pod točko II. 2. izreka izpodbijane odločbe je zavrnil zahtevo Elektro Primorske d.d. za izdajo okoljevarstvenega soglasja za postavitev 110 kV povezovalnega daljnovoda od RTP Ilirska Bistrica do RTP Volovja reber, s 43. stojnimi mesti, na zemljišču s parcelno številko 1063 k.o. Topolc. Pod točko III. izreka izpodbijane odločbe pa je odločil, da bo o stroških postopka izdan poseben sklep. Zoper navedeno odločbo sta se pritožila [REDACTED], Ilirska Bistrica in Društvo za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, Tržaška cesta 2, Ljubljana, po pooblaščenju odvetniku Tomažu Petroviču. Upravni organ prve stopnje je pritožbo Društva za opazovanje in proučevanje ptic Slovenije, DOPPS-BirdLife Slovenija, s sklepom številka 35102-114/2004-191 z dne 5.9.2006 zavrgel, pritožbo [REDACTED] [REDACTED] pa poslal drugostopenjskemu upravnemu organu skladno z določbami 245. člena ZUP v odločanje. V pritožbi navaja, da se upravni organ prve stopnje ni opredelil do strokovnega mnenja Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, ki je v celoti negativno. Meni, da je upravni organ prve stopnje v postopku odločanja upošteval samo tisto, kar mu je koristilo. Izpodbijana odločba po njegovem prepričanju nima razlogov, ki so bili odločilni za presojo dokazov, zlasti da se ni upravni organ prve stopnje opredelil do navedb in argumentov Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, stranskih udeležencev in drugih nasprotnikov posega. Meni, da je upravni organ prve stopnje vezan na mnenje Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave kot strokovne organizacije. Navaja, da iz izpodbijane odločbe ni razvidno, v čem se je stanje v ponovnem postopku spremenilo. Trdi, da je bila javna razgrnitev napačno izvedena, ker upravni organ prve stopnje ni zagotovil ustreznega osnutka odločbe in svoje stališče v nadaljevanju obrazlaga ter navaja, v čem naj bi bil osnutek odločbe pomanjkljiv. Zatrjuje, da tudi vpliv na Ekološko pomembno območje ni bil ocenjen in se sklicuje na Odlok o lokacijskem načrtu za vetrno elektrarno Volovja reber in 20 kV kabelske povezave in 110 kV povezovalni daljnovod RTP Ilirska Bistrica RTP Volovja reber (Uradni list RS, št. 46/04, pop. 63/04 in 79/04), ki določa, da so na ekološko pomembnih območjih posegi možni pod pogojem, da se ohranja stanje habitatnih tipov in ugodno stanje rastlinskih in živalskih vrst ter njihovih habitatov. Navaja, da je območje Volovja reber vključeno v EPO 51200 Snežnik-Pivka, Poročilo o vplivih na okolje in Okoljsko poročilo pa da te normativne podlage ne obravnavata. Meni, da vplivi na EPO območje zahtevajo ločeno obravnavo od Nature 2000, ker gre za varovanje drugih vrst. Zatrjuje, da je zaključek upravnega organ prve stopnje, da projektni pogoji iz izreka izpodbijane odločbe niso v nasprotju z izvedenim prostorskim aktom napačen, ker da bo prišlo do poslabšanje stanja več vrstam, zlasti planinskemu orlu, kačarju, gozdnemu jerebu, beloglavemu jastrebu in risu. Pritožnik se v pritožbi sklicuje tudi na načelo previdnosti in navaja, da predpisi nalagajo, da mora biti objektivno in z dokazi podprto ugotovljeno, da prekomernega vpliva na varovane vrste in na varstvene cilje poseg ne bo povzročil. V primeru pomanjkanja dokazov in v primeru indicov, ki kažejo na to, da vpliv bo, pa je treba okoljevarstveno soglasje zavrniti. Upravnemu organu prve stopnje očita še, da je upošteval le navedbe iz investitorjevega Poročila o vplivih na okolje, navedbe naravovarstvenih strokovnjakov pa da je marginaliziral. Nadalje se sklicuje na pripombe DOPPS in opozorilo, da bi bila postavitev vetrne elektrarne na Volovji rebri v nasprotju s predpisanim varstvenim ciljem in obrazlaga, da je treba razumeti varstveni cilj "čim bolj mirnih preletnih zračnih koridorjev s čim manj objekti v zraku" kot nobenih novih objektov v zraku, poleg teh, ki tam že so. Meni, da je prvostopenjski upravni organ pravilno zavrnil izdajo okoljevarstvenega soglasja za postavitev 10 vetrnih stolpov, napačno pa da je interpretiral materialni predpis, ki se nanaša na vetrne stolpe zunaj območja Natura 2000 saj bi moral zavrniti tudi vetrne stolpe, ki so načrtovani v območju daljinskega vpliva in ki je določeno za vetrne elektrarne na 500 m. Pritožnik opozarja na nekorektno in pristransko pridobivanje in upoštevanje mnenja Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in ocenjuje, da je dokument splošen, kratek in da ne vsebuje dokazov. Zavoda za gozdove pa da upravni organ prve stopnje v ponovnem postopku ni pozval, da posreduje mnenje glede vpliva na gozdove in na divjad. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa da je mnenje zavoda, ki ga je naročilo, zamolčalo. Nadalje pritožnik zatrjuje nepravilne

zaključke glede posameznih vrst in svojo trditev obrazlaga, tako za planinskega orla, da upravni organ prve stopnje ne pojasnjuje gradiv, ki kažejo na prekomeren vpliv na planinskega orla in jih navaja, opozarja na podatke, ki so po oceni pritožnika enostranski in niso podprti z dokazi, za gozdnega jereba, da je vrsta, za katero obstaja verjetnost poslabšanja stanja, če bo zgrajena vetrna elektrarna na Volovji rebri in podaja argumetne, enako za risa, za beloglavega jastreba in se sklicuje na dane pripombe DOPPS. Nadalje meni, da je pogoj za ustavitev posameznih vetrnic neustrezno definiran in da bi ga bilo treba spremeniti, tako, da je treba celotno vetrno elektrarno ustaviti in odstraniti, če bo izginil lokalni par planinskega orla, podobno pa tudi za primer izginotja drugih varovanih vrst. Neustrezen je po mnenju pritožnika tudi pogoj lovilne sklede za razlita olja, ki investitorju omogoča interpretacijo, da napravi minimalno lovilno skledo tik ob podnožju vetrnih stolpov. Dodaja še, da je Ministrstvo za okolje in prostor neupravičeno izrezalo območje Volovje rebri iz območja Natura 2000 in da bi moral prvostopenjski upravni organ skladno s pravnim redom EU na izrezanem delu upoštevati najmanj tako stroge kriterije, kot jih je za razglašeno območje Natura 2000 Snežnik-Pivka.

Po povzemanju postopka, ki ga je organ prve stopnje opravil (z navajanjem listin in ugotovitev) ter obrazložitve odločbe prvostopenjskega organa in po navajanju člena 33.a in drugih določb Zakona o ohranjanju narave (Uradni list RS, št. 96/04 - urad. preč. bes. - ON), 4. člena Pravilnika o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja (Uradni list RS, št. 130/04 in 53/06), Uredbe o posebnih varstvenih območjih Natura 2000 (Uradni list RS, št. 49/04 in 110/04), tožena stranka ugotavlja, da je Elektro Primorska d.d. k zahtevi za izdajo okoljevarstvenega soglasja za navedeni poseg priložila predpisano dokumentacijo, da so bila v postopku na prvi stopnji pridobljena mnenja pristojnih ministrstev in organizacij, da je bila javnost o nameravanem posegu na predpisan način obveščena in da je bila strankam pred izdajo izpodbijane odločbe dana možnost izjaviti se o dejstvih in okoliščinah pomembnih za odločitev. Po presoji tožene stranke, je upravni organ prve stopnje pravilno vodil postopek in na podlagi ugotovljenega dejanskega stanja tudi pravilno uporabil predpis, na podlagi katerega je odločil o zadevi. Ker z obširno obrazložitvijo organa prve stopnje tožena stranka soglaša, se sklicuje na razloge navedene v izpodbijani odločbi. Zato je po presoji tožene stranke odločba organa pravilna in zakonita. V nadaljevanju tožena stranka navaja razloge zaradi katerih meni, da so pritožbene navedbe z očitki tožnika neutemeljene. S tem v zvezi navaja, da je neutemeljena pritožbena navedba, da se upravni organ prve stopnje ni opredelil do mnenja ZRSVN. Iz podatkov dokumentacije zadeve in obrazložitve izpodbijane odločbe izhaja, da je upravni organ prve stopnje skladno z določbami že navedenih predpisov pridobil mnenje ZRSVN in ga v obrazložitvi izpodbijane odločbe tudi povzel. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe pa tudi izhaja, da se je upravni organ prve stopnje do mnenja navedene organizacije opredelil in navedel, katere pripombe je upošteval in pojasnil ter navedel razloge za svojo odločitev. Ob tem pa pritožbeni upravni organ dodaja, da niti ni nujno, da se upravni organ, ki odloča, izrecno opredeli do vsake navedbe, ampak da zadostuje, da odgovor izhaja iz obrazložitve odločbe. Temu pa je v dani zadevi zadoščeno, saj je upravni organ prve stopnje temeljito obrazložil razloge za svojo odločitev in povedal, kaj je upošteval in česa ni oziroma katere so tiste okoliščine in dejstva, ki so pripomogla k odločitvi. Pritožbeni upravni organ pa tudi ne more slediti pritožbeni navedbi, da izpodbijana odločba nima razlogov. Po določbah 214. člena ZUP obrazložitve odločbe obsega razložitev zahtevkov strank in njihove navedbe o dejstvih, ugotovljeno dejansko stanje in dokaze, na katere je le to oprto, razloge, odločilne za presojo posameznih dokazov, navedbo določb predpisov, na katere se opira odločba, razloge, ki glede na ugotovljeno dejansko stanje narekujejo takšno odločbo, in razloge, zaradi katerih ni bilo ugodeno kakšnemu zahtevku strank. Izpodbijana odločba je po oceni pritožbenega upravnega organa povsem skladna zahtevam navedene zakonske določbe, saj je upravni organ prve stopnje med drugim podal zahtevek stranke, navedel ugotovljeno dejansko stanje, navedel predpise, ki jih je uporabil in obrazložil svojo odločitev. Glede pritožbene navedbe, da ni razvidno, na podlagi česa je sedaj upravni organ prve stopnje drugače odločil kot prvič, pa pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da se v tem postopku

presoja pravilnost in zakonitost izpodbijane odločbe, ne pa razlogi za izdajo odločbe, ki je bila odpravljena. Kot je bilo že povedano, pa je upravni organ prve stopnje korektno obrazložil razloge za svojo odločitev. Pritožnik pa tudi nima prav, da je upravni organ prve stopnje vezan na mnenje ZRSVN. Upravni organ mora pri svoji odločitvi upoštevati tudi mnenje navedene organizacije, ni pa na takšno mnenje vezan, ker ni pravno zavezujoče. To izhaja iz določb prvega in drugega odstavka 61. člena ZVO-1, četrtega in petega odstavka 209. člena ZUP, kot tudi določb 101.e člena ZON. Če bi veljalo stališče pritožnika, bi to pomenilo, da bi bilo odločanje dejansko preneseno na ZRSVN. Negativno mnenje je eno od dejstev, vendar pa mora upravni organ v postopku presoditi tudi vsa druga dejstva ter okoliščine in šele na podlagi take presoje odločiti o zahtevku. Temu pa je upravni organ prve stopnje sledil. Neutemeljena je tudi pritožbena navedba, da na javni obravnavi predloženi osnutek odločbe ni ustrezen. Niti ZUP niti ZVO-1 niti ZON ne predpisujejo, kaj mora osnutek odločbe vsebovati. Že upravni organ prve stopnje pa je v obrazložitvi izpodbijane odločbe pojasnil, da postopek seznanitve javnosti z nameranim posegom ni namenjen presoji predloženega osnutka odločbe, pač pa nameravanemu posegu. Osnutek odločbe pa je bil, tako to določa zakon, javnosti predložen, kar sicer ni sporno, in je s tem zakonska zahteva izpolnjena. Ne sam osnutek odločbe pa pritožbeni upravni organ tudi nima pripomb, saj osnovne sestavine nedvomno vsebuje. Neutemeljena je tudi pritožbena navedba, da vpliv na ekološko pomembno območje ni bil ocenjen. Med ekološko pomembna območja spada med drugim območje Snežnik-Pivka, Reka (Velika voda) in osrednje območje življenjskega prostora velikih zveri. Že upravni organ prve stopnje pa je v obrazložitvi izpodbijane odločbe obrazložil, da ekološko pomembna območja ne sodijo med varovana območja in da se vplivi na presojo po Pravilniku. V določbah 33. a člena ZON je določeno, da je treba izvesti presojo sprejemljivosti posegov v naravo na posebnih varstvenih območjih in potencialnih posebnih ohranitvenih območjih. Na ekološko pomembnih območjih, ki niso tudi posebna varstvena območja, sklenjeno s predpisom, ki ureja posebna varstvena območja (območja Natura), pa so vsi pogoji in dejavnosti možni, načrtuje pa se jih tako, da se v čim večji možni meri ohranja naravna razširjenost habitatnih tipov ter habitatov rastlinskih ali živalskih vrst, njihova kvaliteta ter povezanost habitatov populacij in omogoča ponovno povezanost, če bi bila le-ta z načrtovanim posegom ali dejavnostjo prekinjena (drugi odstavek 5. člena Uredbe o ekološko pomembnih območjih, Uradni list RS, št. 48/04). Kot izhaja iz izreka izpodbijane odločbe je upravni organ prve stopnje zahtevke v delu zavrnil, za preostali del pa določil pogoje in ukrepe, ki so v izreku izpodbijane odločbe določeni. Na Odlok o lokacijskem načrtu za vetrno elektrarno Volovja reber in 20 kV kableske povezave in 110 kV povezovalni daljnovod RTP Ilirska Bistrica-RTP Volovja reber (Uradni list RS, št. 46/2004, pop. 63/04) pa se pritožnik tudi ne more uspešno sklicevati, saj o tem, ali so za nameravano gradnjo izpolnjeni pogoji, ki jih prostorski izvedbeni akt določa, spada v postopek izdaje gradbenega dovoljenja. Poročilo o vplivih na okolje in Okoljsko poročilo pa sta bila tudi revidirana po pooblaščenem okoljskem izvedencu, ki ga imenuje minister po v zakonu predpisanem postopku. Revizija pa je zlasti obsegala preveritev obveznih sestavin po ZVO-1. Navodilu o metodologiji za izdelavo poročila o vplivih na okolje (Uradni list RS, št. 70/96) in Pravilniku o presoji sprejemljivosti vplivov izvedbe planov in posegov v naravo na varovana območja, izpolnitev obsega naloge po projektni nalogi, upoštevanje zakonskih predpisov, preglednost in razumljivost dokumentacije, metodološka ustreznost obravnave posameznih vsebin, korektnost, kakovost ter strokovno utemeljenost pričakovanih vplivov posega na okolje ter ukrepov varstva okolja in ustreznost posameznih ocen vplivov. Strokoven in neodvisen nadzor nad kakovostjo in ustreznostjo poročil je tako zagotovljen. Glede uporabe previdnostnega načela, ki je zapisano v drugem odstavku 3. člena Pravilnika in sicer, da se v postopku presoje sprejemljivosti uporablja načelo previdnosti v vseh stopnjah presoje tako, da v primeru dvoma prevlada javna korist ohranjanja narave nad razvojnimi interesi in drugimi javnimi koristmi in se šteje, da je dvom izkazan, če odločitev v posameznih stopnjah presoje ni možno sprejeti na objektivni in z dokazi podprti ugotovitvi, v skladu z določbami tega pravilnika, pa je upravni organ prve stopnje tudi že odgovoril, kar izhaja iz obrazložitve izpodbijane odločbe, pritožbeni upravni organ pa nima razloga, da temu ne bi sledil, saj je v obravnavanem primeru tudi po njegovem

mnenju presojo na podlagi predloženih dokumentov možno sprejeti. Pritožbeni upravni organ pa se tudi ne strinja s pritožnikom, da varstveni cilj zagotovitev čim bolj mirnih preletnih zračnih koridorijev, s čim manj objekti v zraku pomeni nobenih novih objektov v zraku, saj že iz same dikcije takšna razlaga ne izhaja. Upravni organ prve stopnje pa je pritožniku tudi že pojasnil, na kakšen način bo ta varstveni cilj upoštevan (izločitev navedenih vetrnic, omilitveni ukrep ustavitve ali izločitev kritičnih vetrnic in drugi) in pritožbeni upravni organ tega ne ponavlja. Kar se tiče pritožbene navedbe, da je MKGP zamolčal mnenje Zavoda za gozdove, pa pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da so po prvem odstavku 61. člena ZVO-1 poklicane k dajanju mnenja o vplivih nameravanega posega na okolje ministrstva in druge organizacije, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine ali varstvo zdravja ljudi, s stališča svoje pristojnosti. To pa so Zavod RS za varstvo narave, Ministrstvo za kulturo in Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, ki je tudi podalo svoje mnenje in pri tem, kot izhaja iz danega mnenja, ki ga je upravni organ prve stopnje prejel dne 9.11.2005, upošteval smernice Zavoda za gozdove Slovenije. Koliko strani obsega mnenje pa ni pravno pomembno v zadevi. Pritožnik oporeka tudi zaključkom upravnega organa prve stopnje glede posameznih vrst. Pritožbeni upravni organ pa meni, da je upravni organ prve stopnje upošteval načelo materialne resnice, ki je zapisano v 8. členu ZUP in načelo presoje dokazov zapisano v 10. členu ZUP, v obrazložitvi izpodbijane odločbe izčrpno navedel razloge in pojasnil svojo odločitev in presodil dokaze. Navedenim načelom je v obravnavani zadevi povsem zadoščeno. Po mnenju pritožbenega upravnega organa pa je pogoj iz I. 5. 17. točke izreka izpodbijane odločbe tudi dovolj jasen, da je izvršljiv. Na pritožbeni ugovor o neustreznosti pogoja lovilne sklede za razlita olja, pa pritožbeni upravni organ pojasnjuje, da se ocenjuje izpolnitev projektnih pogojev v postopku pridobivanja gradbenega dovoljenja. Zatrjevana neupravičena izključitev območja Volovje rebri iz območja Natura, pa ni stvar tega postopka.

Tožnik s tožbo, v kateri navaja, da mu je bil v obravnavani zadevi priznan status stranskega udeleženca s sklepom 35402-114/2004 z dne 14.11.2005, izpodbija odločbo tožene stranke zaradi napačne uporabe materialnega prava, napačne ugotovitve dejanskega stanja ter kršitev pravil postopka in sodišču predlaga, da izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne organu prve stopnje v ponovno odločanje oz. da njegovim zahtevi ugodi in zahtevo investitorja za izdajo okoljevarstvenega soglasja za postavitve načrtovanega polja vetrnih elektrarn, s povezovalnim daljnovodom v celoti, ki je uveden na zahtevo nosilca nameravanega posega Elektro Primorske d.d., zavrne. Izpodbijana odločba je nezakonita, ker se niti organ prve stopnje in niti tožena stranka nista opredelila do strokovnih ugotovitev Zavoda RS za varstvo narave (ZRSVN). Tožnik zato vztraja pri navedbah podanih v pritožbi. Toženi stranki očita, da je le pavšalno zavrnila njegove pritožbene navedbe v zvezi z vprašanjem vezanosti prvostopnega organa na mnenje ZRSVN. Ne strinja se z razlogi, s katerimi je tožena stranka zavrnila njegove pritožbene očitke glede kršitve pravil v postopku javne razgrnitve. Organu prve stopnje in toženi stranki očita nepravilno uporabo predpisov pri ocenjevanju vplivov na Ekološko pomembnem območju (EPO). Meni, da prvostopenjski organ zato ni ocenil vplivov na EPO v skladu z naravovarstvenimi določbami lokacijskega načrta in da je izdano soglasje v nasprotju z lokacijskim načrtom. Ne strinja se z razlogi tožene stranke, s katerimi je zavrnila njegove pritožbene očitke o neustreznosti uporabi načela previdnosti, nepopolnega upoštevanja varstvenega cilja čim manj objektov v zraku in neupoštevanja mnenja Zavoda za gozdove Slovenije. Toženi stranki očita, da so njeni zaključki glede posameznih živalskih vrst neustrezni. V nadaljevanju tožnik dodatno pojasnjuje negativne vplive posega na ptice. Tožnik se tudi ne strinja s stališčem tožene stranke, da je v prvostopni odločbi ustrezno definiran pogoj o ustavitvi posameznih vetrnic. Glede neustreznosti pogoja lovilne sklede za razlita olja, ki ga je tožnik izpodbijal v pritožbi, pa po mnenju tožnika, tožena stranka na njegov očitek ni odgovorila. Tožena stranka in organ prve stopnje po navedbah tožnika v postopku izdanega okoljevarstvenega soglasja nista upoštevali zavezujočega pravnega akta Evropske unije glede pravil območij Natura

2000. Glede na navedeno tožnik sodišču predlaga naj tožbi ugodi v skladu z postavljenim zahtevkom in naj toženi stranki naloži povrnitev stroškov postopkov.

Tožena stranka v odgovoru na tožbo vztraja pri razlogih navedenih v izpodbijani odločbi in sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Državno pravobranilstvo Republike Slovenije, ki mu je bila tožba vročena kot zastopniku javnega interesa, udeležbe v tem postopku ni prijavilo.

Elektro Primorska d.d. kot prizadeta stranka v tem upravnem sporu v odgovoru na tožbo navaja okoliščine, zaradi katerih meni, da tožnik s tožbenimi navedbami ne varuje svojih pravic in pravnih interesov. S sklicevanjem na Zakon o splošnem upravnem postopku to utemeljuje z navedbo, da tožnik v tožbi in v upravnem postopku izpodbija strokovne podlage, česar pa za varovanje svojega pravnega interesa ne more storiti. Meni, da so tožbene trditve o napačnih in nepravilnih strokovnih gradivih, brezpredmetne in neutemeljene. Stališče, da lahko stranka varuje le svoj pravni interes in ne more uspešno izpodbijati strokovnih podlag, izhaja tudi iz sodne prakse. V nadaljevanju navaja okoliščine zaradi katerih meni, da so tožbeni očitki podani v zvezi s presojo zakonitosti izpodbijane odločbe neutemeljeni. Sodišču zato predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Občina Ilirska Bistrica kot stranka z interesom v odgovoru na tožbo prereka tožbene navedbe, sprejema kot pravilne razloge navedene v izpodbijani odločbi in sodišču predlaga, da tožbo kot neutemeljeno zavrne.

Tožnik v pripravljanih vlogah podanih po prejemu odgovorov, ki sta jih na tožbo podali že navedeni stranki v tem upravnem sporu, prereka njune navedbe. S sklicevanjem na določbi 1. in 4. člena Zakona o upravnem sporu, na AArhuško konvencijo, ki jo je ratificirala tudi Slovenija, Ustavno RS in na določbo 14. člena ZVO-1, zavrača očitek prizadete stranke, da v tem upravnem sporu in v upravnem postopku tožnik ne uveljavlja svojega pravnega interesa in navaja, da je v obravnavani zadevi upravičen uporabiti zakonska sredstva za zaščito in varstvo. Zato tožnik vztraja pri postavljenem tožbenem zahtevku.

Sodišče uvodoma pojasnjuje, da je dne 1.1.2007 začel veljati nov Zakon o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 105/06 - ZUS-1), ki v 104. členu določa, da se za postopke, ki so v teku ob uveljavitvi tega zakona, uporabljajo določbe Zakona o upravnem sporu (Uradni list RS, št. 50/97, 65/97, 70/00 in 45/06 - odl. US - ZUS), razen izjem, ki so določene v členih od 105. do 107. člena ZUS-1.

Tožba ni utemeljena.

Stranka v postopku za izdajo okoljevarstvenega soglasja je poleg nosilca okoljevarstvenega soglasja med drugimi tudi oseba, ki na območju, na katerem nameravani poseg povzroča obremenitev okolja, ki lahko vpliva na zdravje ali premoženje ljudi, stalno prebiva ali je lastnik oz. posestnik nepremičnine (2. odstavek 64. člena v zvezi s 6. točko 1. odstavka 54. člena Zakona o varstvu okolja, Uradni list RS, št. 39/06 - ur. preč. bes. ZVO-1). V obravnavani zadevi ni sporno dejstvo, da je tožnik lastnik nepremičnine (parc. št. 1326/2 pašnik vpisane pri vl. št. 134 k.o. Jablanica) in da mu je bil zato, ker je vložil zahtevo za vstop v ta postopek priznan položaj stranskega udeleženca po predpisih o upravnem postopku, na podlagi 3. odstavka 64. člena ZVO-1. Po določbi 3. odstavka 43. člena Zakona o splošnem upravnem postopku ima stranski udeleženec v postopku enake pravice in dolžnosti kot stranka, če zakon ne določa drugače. To pa po že navedenih določbah ZVO-1 pomeni, da ima lastnik zemljišča ali posestnik, ki stalno prebiva na vplivnem območju, enake pravice kot stranka le glede vplivov nameravanega posega na zdravje ali premoženje. V tem obsegu so zato po 3. odstavku 43. člena ZUP tudi varovane njegove procesne pravice v postopku

okoljevarstvenega soglasja. Po oceni sodišča je zato zmotno stališče tožnika, ki meni, da ima na podlagi Ustave RS, ratificirane AArhuške konvencije in določb zakonov na katere se sklicuje, pravico, da v postopku okoljevarstvenega soglasja kot stranka uveljavlja pravice, ki ne predstavljajo pravic opredeljenih s 6. točko 2. odstavka 54. člena ZVO-1.

Iz izpodbijane odločbe, odločbe organa prve stopnje in podatkov iz upravnih spisov pa izhaja, da tožnik z navedbami in ugovori podanimi v upravnem postopku in z okoliščinami, ki jih je tam navajal, ni konkretiziral vplive obravnavanega posega na njegovo zdravje ali premoženje. Zato so tožbeni očitki, da je tožena stranka v postopku izdaje zanj spornega okoljevarstvenega soglasja, kršila pravila upravnega postopka, nepravilno ugotovila dejansko stanje in nepravilno uporabila materialno pravo, brez dejanske in pravne podlage. Tožnik tudi navedbe v tožbi opira zgolj na dejstvo, da ima položaj stranskega udeleženca v postopku skladno z ZVO-1, iz njih pa sploh ni razvidno, da bo in kako bo nameravani poseg vplival na njegovo zdravje ali premoženje, s pavšalnimi navedbami v pripravljalnih vlogah pa tožnik morebitnih vplivov posega na njegovo zdravje in premoženje ne konkretizira.

Na podlagi navedenega sodišče ugotavlja, da tožnik kot stranski udeleženec v postopku obravnavanega okoljevarstvenega soglasja, sploh ni navajal dejstev, ki bi kazala na to, da se nameravani poseg tiče njegovega pravnega interesa, pač pa dejstva, ki so predmet varstva javnega interesa in drugih oseb, ki imajo po določbi 3. odstavka 64. člena ZVO-1 položaj stranskega udeleženca. Zato tožena stranka v določbah ZVO-1 in niti v določbah ZUP ni imela podlage, na kateri bi lahko utemeljila drugačno odločitev o tožnikovi pritožbi. Iz navedenih razlogov so tudi vsi tožbeni ugovori neutemeljeni. Sodišče je tako na podlagi dejanskega stanja ugotovljenega v postopku izdaje izpodbijane odločbe lahko ugotovilo, da je izpodbijana odločba na zakonu utemeljena iz razlogov navedenih v tej sodbi. Zato je tožbo kot neutemeljeno zavrnilo po določbi 3. alineje 2. odstavka 63. člena ZUS-1 v zvezi z 2. odstavkom 105. člena ZUS-1.

Izrek o stroških temelji na določbah Zakona o pravnem postopku, ki ga je sodišče primerno uporabilo v skladu s 16. členom ZUS. Po določbi 154. člena navedenega zakona stranka, ki v postopku ni uspela, ni upravičena do povrnitve stroškov.

Sodišče o stroških drugih strank udeleženih v tem upravnem sporu ni odločalo, ker stroškovnih zahtevkov v vlogah niso postavile.

PRAVNI POUK: Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (1. odstavek 73. člena ZUS-1 v zvezi s 1. odstavkom 107. člena ZUS-1).

Nova Gorica, 20.10.2008

Predsednik senata:
Igor Lučovnik, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom.
Podpis pristojne sodne osebe. *Igor Lučovnik*